

ОКО ШЕСТОГ АПРИЛА 1941-не

Занимљива чињеница. Има неколико дана, поми-
њали смо седам година од 27-ога марта, и није при том потребно било ни рећи,
ни менталитети од које године беше тај мртвошки дан. Сви смо ^и знали, знамо, и
знаћемо. Јер је то био дан борбе и позитивизма: одређено се дух народа, свако
као се груди камен, смекло се очију магла, казано да кроз честитост води само
један ~~пут~~ пут у одауку и у чин. — А пре неки дан, при помену датума 6-ти ап-
рил, требало је да људи имао застакну, мако да потраже по знању и сећању. Ах, да!
Јер је то био дан негативизма, дан разбијања, празник обести. И где људи од мора
^и и честитости брину то, заборављају. Тешит каже на једном месту у својој
боографији Агриколе: Е, кад би у моћи мањој било да тако заборављемо, као што
ћутимо! — а ето човек заборавља то, а памти добро. За тако кратко време, годин-
ицу 6-тога априла треба тражити по сећању! Имаћеш више од три скоро четири
године како је дошао обрачуи, дошао успостављање равнотеже, ^{дана} и постепено забо-
равање енергично збрисавање разорења редом митиона руку, кадом за уравнотеже-
ним кинотом митиона и митиона људи.

× ×

Један ситан закон заједнички је у свима идеологија-
ма и системима, философијама и верама: закон равнотеже. Материјални свет не по-
стоји ^и ~~и~~ тога закона, ни духовни свет, ни когика, ни музика, ни морал. И морал
је стаер рачуна и циљара — учили су у древној Грчкој Питагорејин. Прва је
стаер рачуна — тврдио је Декарт. Равнотежа, то је рачун и обрачуи, ^и зато сав
свет стоји на рачуну и обрачуи. Наравно, бивају у том ~~стаеру~~ рачуну гревке,
смешње, нисике, јер има енергија у којима живе страсти. Али над енергијама ^и сто-
ји закон равнотеже, уравнотежавања. Тога се закона боје нарочито ситни обесни,
разбијачи, они који падају у перманентну инспирацију да миске само о ~~обеси~~. Зна
се, Цезар и Непотеон трзали су се на пророчинства, нагињали да покушају метафи-
зичка објашњења за оно што је по рачуници јасно и неизбежно. Докус-покус са
божественским Цезаром није се држао, оборио га је закон равнотеже. Обест су
каљавили све митологије ^и у боговима. Али та ~~и~~ инспирација држи се у човеку
кад је обест ушла у главу Цезара и Непотеона, ^и [и у наше време, у једнога
вођа] онда тако знагитичке главе какве су биле Цезарови Непотеонски ^и ~~и~~ ^и
више прорачунати ход великога позива, и граниче великога позива испре, закона
равнотеже. ~~Доклеће~~

равнотеже. Мождаће Питагорино генијално учење некад још имати дају етапу: ~~може~~ ^{може} можда ће даћи систем да се шифрама и пише, да се шифрним начином говори у пре-
сулним тренутцима, те да нестане заблуда и збрка због недоследности и непре-
цизности језичког израза. Можда би онда обест изгубила моћ и чар да заслепау-
је и заводи људе. Јако су Немци волели оног шестог априла обеску теорију: ~~Уни-~~
~~штити~~ ^{уништити} све уништити и Русију, и Бугарску и ~~најбоље~~ ^{најбоље}. Рачунски, по закону равно-
теже, исход је ^{да изгледа такође} и ту био јасан и неминован од самог почетка. "Стомити се смат-
мора се стомити" — говорио нам је сељак наш, по закону равнотеже, искључено је
да се свет уништи, као што је искључено и светска владавина у буквалном смислу.
Али, по закону равнотеже могуће је да се ресе умарају! Да ли ће на то мислити
они који су ~~намерно~~ ^{намерно} претрпели дае тешке катастрофе. Да ли ће на то помисаљу и
данашњи обеску изазивачи који хоће власт над народима. Да ли не виде да се
закон равнотеже добро слаже са тенденцијом: ~~намерно~~ ^{намерно} да народи живе и раде без
господарења ^{покушавају} гледи и ~~намерно~~ ^{намерно} патрона. Немачки вођи, пре седам година ^{покушавају} су
да разговарају са законом равнотеже језиком уништења. Шта се десило? Настала
равнотежа по ужасну цену: Немачко је изгубила Немачку, али је Европа изгубила
једну од најкултурнијих својих земаља Немачку.

x x

Априла 6-тога, пре седам година, немачки авиони, за оно
време моћни, сребрнasto беки забороси — разбили су Београд. Авијатичари, екити-
на војска, не пљачкају, они уништавају. Облетели надлетели, улетели. По Београду —
роне, роне, роне. Али Београд има мушку тарло срце. И мушку ариину: веру у ра-
чун и правду. Завладава је тивина, она, како каже један песник, са великим зво-
ном које одједаред испуни град, околину, реке, поља. Нигде звука човечјег живота,
нигде звука човеку ускујне материје. Вода не текоче више по водоводним цев-
ма, електричне струје не пезе више у жице. На неким местима града прљаве је-
зера изливаше воде. По какарици, угрву дрвећа, гуаве бакарне жиге. Разбили су
авијатичари равнотежу материје ~~утицај~~ ^{утицај} и функција: један чист, непогретно прави-
лан рачун збркали, и са гордошћу напустили сферу уништења. За њима су стигли
моторизовани који се крећу по земаи. Гордо грме у град на разноразним точкови-
ма. Понеко сјаше са четириког коша, проба неку браву, гледа око себе, запише
нешто у дупку ~~записник~~ ^{записник} бележницу. Један је сјехео пре разноразном правном
водом и жудно се загледао у ту воду. Мори га жељ — разравнотежење утроби-
х функција. Српски не зна — неке елементарно језички израз. Наћи онога ко зна
немачки — шифрни сигнали још нису језик и логика. Путне вода је прелила и ~~оде~~

